

125 éves az ásoththalmi szakiskola

Amikor Ásoththalmán járok, mindig felhordognak a diákkori emlékek. Ahogy Radnóti írja „...és ott a park, régi szerelmek lányoma...”, igaz, ez esetben a homokon növekvő hatalmas kocsányos tölgyek erdejéhez való ragaszkodás, szegedi diákként az ásoththalmi gyakorlatok emléke a szeretet tárgya, de ez is éppen elég.

Nem felejtetem, hogy majd' évtizeddel később kortanból az itt szerzett ismeretnek köszönhettem, hogy nem utasítottak Sopronban utólagos vizsgára.

A szakiskola 125 éves megnyitásának ünnepsége előtt is ezek a gondolatok kavargtak bennem, amikor a ragyogó verőfényben bebarangoltam a szakiskola parkját, bekukkantottam tantermeibe.

Már a meghívóból kitetszett, hogy méltó ünnepséget szánt a tanári kar az eseménynek. S ahogy ez ilyenkor lenni szokott, nem minden meghívott tudott eljönni, de ez mit sem változtatott a rendezvény meghitségén, ünnepélyességén.

Ünnepi beszédet **Andrésiné dr. Ambrus Ildikó** igazgató mondott.

„Nekünk már csak az a dolgunk, hogy hidat építsünk a múlt és a jövő között, és hogy ennek a hídnak a pilléreibe beleépítsünk mindent, amit a múltból a jövőbe átvinni érdemes” – írta *Was Albert*. Iskolánkban ezek a pillérek 125 éve épülnek.

De mik is ezek a pillérek, amit elődeinktől kezdve napjainkig igyekszünk beépíteni?

Néhány fontosat emelnék ki: szakmásteret, hagyománytisztelt, szakmai tudást, az erdők iránti elbivatottságot, az elődeink által ránk hagyott értékek megbecsülését, tisztességét és be-

csületet, bazaszeretet, becsületes munkát és a becsületes munkára nevelést.

Mindezt iskolánk névadójának, *Bedő Albert*nek a szavait idézve az alábbi mondaiban foglalható össze: „Szeressük hazánkat, nemzetünket és szakunkat hűséggel, egyetértséssel és összetartással”.

125 éve, 1883. október 10-én, nyitotta meg *Bedő Albert* országos főerdőmester a történelmi Magyarország első erdői szakiskoláját. „Szerény, de azért örökre emlékezetessé váló ünnepelés ez a nehéz küzdelmek között fejlődő magyar földművelési élet körében most hajnalát élő erdőgazdaságunknak.” – mondotta.

Az alapításkor 2 épületben 11 diákkal és 2 tanárral kezdődött meg az oktatás. Ma 14 épületben, 4 évfolyamon 11 osztályban több mint 300 diák tanul.

Az egy és negyed évszázad alatt közel 3500 nappali tagozatos diák szerzett végzettséget, a tanfolyamos képzésben résztvevők száma pedig meghaladja az ötezret.

Mit is kívánhatunk most? Úgy gondolom, *Bedő Albert* 125 évvel ezelőtti beszédének záró gondolatai ma is megállják helyüket, így köszöntömet ezzel fejezem be: „Adja a Magyarok Istene, hogy az ország ezen első erdői szakiskolájában a magyar erdészek évezredekén át és az idők végtelenéig hirdessék az erdőszet tanításait, adja Isten, hogy ez iskolának a hazánkban még számos basonló társa legyen, mert ha az ország minden erdejénél a művelési és a használati munkák teljesítése körül oly erdőörök fognak munkálkodni, mint minőket az iskolában nevelni kívánunk, akkor az esőt oszlató

kopár homokterületek helyét áldást adó erdők fogják elfoglalni.”

Wiesner Sándor volt diák:

„Szerencsés embernek éreztük magunkat, hogy itt tanulhattunk.

Megtanultuk a rendet, a fegyelmet, önmagunkon uralkodni – megtanultuk embertársaink becsülését – az összetartást – megtanultuk szeretni a munkát – az erdőt – a természetet és kaptunk egy hatalmas lelki feltöltődést, amely szigorú emberi tartást adott, mert büszkék voltunk és vagyunk a mai napig arra, hogy Ásoththalmi diákok voltunk.”

Dr. Solymos Rezső akadémikus le-
véiben köszöntötte az ünnepséget.

„Az ásoththalmi erdőszeti szakoktatás 125 éves története folyamán a magyarországi erdőszet szerves részévé vált, elévülhetetlen érdemeket szerzett. Az itt képzett szakemberek szinte az ország egész területén működtek, és kiváló szaktudásukkal igazolták, hogy az erdő bonyolult életközössége csodákra képes, ha az ember a természeti törvényeknek megfelelően, kellő szakmásterrel, hozzáértéssel avatkozik az erdei ökoszisztéma életébe. Ásoththalmon végzett kiváló erdőszeti szakmunkások, képzett erdészek sora segítette munkájával az erdőszettudomány hazai előrehaladását, a 110 éves hazai erdőszeti szervezett kutatást is.”

Dr. Pethő József OEE elnök:

„Az 1879-es erdőtörvény fontos paragrafusait emelte ki. Azt, hogy oktatás nélkül nincs erdőgazdálkodás. Hogy a szakmai alapok megismerése nélkül a tő mellett sem lehet dolgozni. Az alapoktatásban Ásoththalmon ugyanolyan fontos szerepet tölt be, mint a felsőoktatás-

ban Selmecebánya, és Sopron. Deák Ferencet idézte, mely szerint „Úgy szolgáljuk a jelent, hogy közben ne kompromittáljuk a jövőt.” Ebhez szakmai tudás, és nagy erkölcsi szilárdság kell.”

Gödrö Miklós-Szabolcs kálnoki református lelkész a háromszéki Kálnokról, a Bedő Albert Környezetvédelmi, Ifjúsági és Közművelődési Egyesület, a Református és Unitárius Egyházközösség nevében küldött üdvözlését tolmácsolta

Finta Erzsébet unitárius lelkész:

„Az álmok láthatatlan messzeségeket képesek összeszőni, és ezt bizonyítja a régen elkezdett és közelmúltban is folytatódó iskolaépítő munka. Ezt a munkát csak olyan emberek tudják végezni, akik egyszerre érzik az álmok valóra váltásának a szépségét, az oktatói-nevelői szolgálat felelősségét és a természet harmóniáját. A régi és az új épületek falai máig még több tükköt visszhangoznak egymásnak: az oktatók küzdel-

meit és bizakodásait, a diákok emlékeit, bizonyítási vágyait, kíváncsiságát.”

Gráf József miniszter azzal kezdte beszédét, hogy emlékeztetett rá, hogy a 125 évvel ezelőtti iskolaavató egész Európában hírnevet szerzett a szakmának. Nincs szégyellnivalója az erdészeknek,

mert mindig tisztességgel, lelkiismeretesen végezték munkájukat, mely több mint munka. Az erdészpálya elhivatottság, amelyet csak elkezdni lehet, de befejezni soha. A szakma az elmúlt idők folyamán összeforrott a mezőgazdasággal, és ha néha akadnak kezdeményezések a változtatásra „a struktúrán semmilyen körülmények között nem akarunk változtatni”. Az erdészekről nem kell félni az erdőt, hiszen már bizonyítottak. Öröm volt látni a diákok kultúrműsorát, mely jelezte, hogy itt nem csak a szűk szakmai képzés folyik, hanem kulturális igény is van tanárnak, diáknak egyaránt.

Köszöntötte a 125 éves iskolát Nográdi Sándor Mórahalom polgármestere, országgyűlési képviselő, Petrő Ferenc, Ásotthalom polgármestere, valamint Becsei Zsolt EU parlamenti képviselő.

Kétségtelen, hogy a díszvendég **Habsburg Éilike** volt, aki nemes egy-

szerűséggel avatta a Ferenc József látogatásának emlékét hirdető emléktáblát.

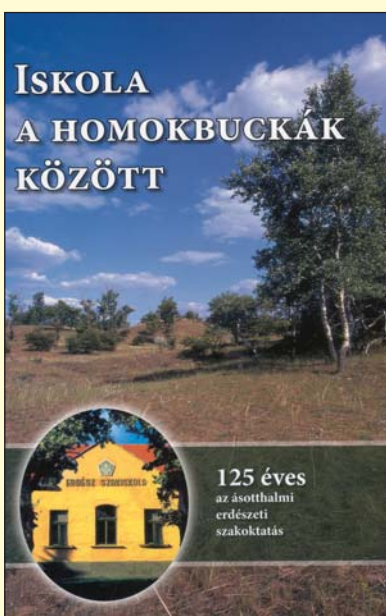
„Ferenc József nevéhez fűződik az a döntés, amely Magyarország sorsát bosszú távon és nagymértékben befolyásolta. Ez volt a Kiegyezés, mely félészázadnyi békét, nyugalmat és gazdasági fellendülést hozott. Ma minden döntést csak négy évre hozunk. Lehet ezt így egyáltalán jól csinálni? 125 év egy kormány, egy ország számára szinte örökkévalóság, de az erdő, a természet számára csak egy szempillantás. A császár szerette az erdőt, a természetet és a vadászatot. Talán ez a szeretet, a természettel való harmónia segítette abban, hogy uralkodása alatt a legbölcsebb döntéseket hozza” – mondotta.

Kedves színfolt volt az iskola diákjainak kultúrműsora, majd **Förster Gyula** volt diák emlékező szavai a tölgyselet előtt, melyen az iskola 125 éves történetének nevezetes emlékeit idézték.

A 125 éves jubileumra szinte kötelező volt az iskola történetét egy kötetbe szerkeszteni. Ahogy kinyitja az olvasó a könyvet, szembetűnő, hogy majd harmincan támogatták a megjelenését. (Bizony manapság nehezebb a kiadáshoz szükséges összeget előteremteni, mint a kiadványt megírni, szerkeszteni.) A könyvben részletesen olvashatunk a szakiskola születéséről, a kezdeti évtized történéseiről, a létesítményekről. Terjedelmesen foglalkozik az iskolát igazgatókkal, ugyanakkor szívesen olvastam volna a tanárokról is. Ki kell emelni Bányai Gitta, Andrési Pál, szerző, szerkesztő nevét, s nem utolsósorban Andrésiné dr. Ambrus Ildikó szervezői, forrásfelkutató munkáját. Egy újabb kötet, mely a magyar erdészettörténet egy szeletét a nagyközönség elé tárja, és ez mindenképpen dicséretes dolog.

Isten éltesse a 125 éves szakiskolát a homokbuckák között.

Az ünnepségen résztvevők meggyőződhetnek a Bedő Albert Szakiskola 125 éves tevékenységének szükségességéről, kívánva újabb százhuszonöt évet.

Kép és szöveg: **Pápai Gábor**